

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1885. Andra Kammaren. N:o 4.

Tisdagen den 27 Januari.

Kl. 1 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 20 innevarande Januari.

§ 2.

Föredrogos och hänvisades till Lag-Utskottet nedannämnda på Kammarens bord hvilande Kongl. propositioner, nemligen:
angående förändrade bestämmelser rörande ordalagen vid edgångs fullgörande;
angående lösdrifvares behandling.

Vid föredragning härefter af Kongl. Maj:ts proposition angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prestgård begärdes ordet af

Herr Magnus Jonsson, som yttrade: Jag har begärt ordet i denna fråga endast för att tillkännagifva min åsigt om grundlagsenligheten af dess behandling; jemte det jag vill försvara såväl Lag-Utskottets åtgörande dervid sistlidet år som Kamrarnes derefter fattade beslut.

Jag tror för min del, att, när det är fråga om att göra en skatte-lindring för en eller flere individer i samhället, så bör icke den ena klassen på grund af vissa privilegier blifva mer gynnad än den andra. När alla, som förut varit befriade från skyldigheten att deltaga i kostnaden för byggnad af prestgård, måste underkasta sig denna skyldighet, så bör den äfven åläggas såväl adel som prester; och jag tror därför, att detta ärende icke bör hänskjutas till vare sig kyrkomöte eller adelsmöte för inhemtande af deras meningar. Det kan väl synas förmätet, att en så ringa person som jag uttalar detta, men ett stöd för denna min åsigt eger jag i Kongl. Maj:ts år 1868 afgifna nådiga proposition angående skyldighet att bygga och underhålla vägar vinter-

tiden, i hvilken proposition Kongl. Maj:t oförtydligt uttalat den åsigten, att vid en förändring, sådan som den här föreslagna, der fråga är att lägga en viss tunga icke på endast en klass, utan på alla, hvarken kyrkomötet eller adelsmötet behöfver höras deröfver. För min del hyser jag ock den åsigten, att Kongl. Maj:t och Riksdagen icke onödigtvis böra skjuta från sig lagstiftningsrätten i de frågor, der sådan rätt dem rätteligen tillkommer, och jag kan icke annat än protestera mot ett sådant förfarande. Man säger måhända: Högsta Domstolen har nu hyllat en annan mening och Kongl. Maj:t likaså, och man får böja sig under dessa myndigheters åsigt. Men äfven för min uppfattning kan hemtas stöd från båda dessa myndigheter, och jag tager mig friheten att till upplysning i detta afseende uppläsa några delar af den af mig nyss återopade nådiga propositionen. Det heter:

“Möjligen kan det ifrågasättas, huruvida den frihet från deltagande i kostnaden för vinterväghållningen, som i följd af frihet från deltagande i väg- och brohållningsbesväret, på grund af särskilda Kongl. resolutioner, hitintills varit bruk, qvarnar, skattlagda utjordar och lots-hemman beviljad, likasom den frihet, som i detta hänseende tillkommer frälsesäterierna i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län, bör fortfarande gälla, äfven om nu förutsatt förändring kommer till stånd; men då förberörda frihet måste anses meddelad endast med afseende å de förhållanden, som egde rum, då densamma beviljades, eller att väg- och brohållningen var ett jorden uteslutande åliggande besvär, lärer deraf ock böra följa, att tillämpningen af denna frihet förfaller för den del af ifrågavarande besvär, som genom statsmakternas beslut, efter en helt och hållet ny grund, göres gemensamt för alla skattskyldige.“

“Vid en sådan öfverflyttning fordra dock rättvisa och billighet, att jorden fortfarande drager samma andel, som i kommunalförfattningarne är i afseende å fyrktalsberäkningen iakttaget, eller dubbelt emot annan fastighet, frälseränta och hvarje annat beskattningsföremål. Att deremot befria vissa slag af inkomst från all delaktighet härutinnan, synes icke böra ifrågakomma.“

“På grund af hvad sålunda är anfördt, vill Kongl. Maj:t, i fråga om vinterväghållningens utgörande å landet, härmed föreslå Riksdagen att, med ändring af föreskriften i Kongl. förordningen den 13 September 1790, § 5, må stadgas, att, när i öfverensstämmelse med nämnda författning till vägarnes hållande i fargilt stånd vintertiden vid snöfall så kallade ploglag äro eller blifva inrättade, den för alla ploglagen uti socknen eller häradet belöpande ersättning sammanslås och inom socknen eller häradet fördelas efter den allmänna grund, som gäller för uttagande af kommunalutskylder på landet.“

Denna Kongl. proposition är kontrasygnerad af G. Lagerstråle och aflåten under den tid Hans Excellens Friherre de Geer var Justitiestatsminister, och jag vill tro, att äfven dessa herrar voro allmänt erkända såsom skickliga lagtolkare och lagkännare.

Regeringen har sålunda sjelf för omkring femton år sedan uttalat en liknande åsigt, som den af mig förfäktade och dertill kommer, att såväl Högsta Domstolen som regeringen hafva låtit oanmärkt passera

Riksdagens beslut af 1876 om förändringar med afseende å byggande af kyrkor, hvilka förändringar inneburo att från dylik bygnadsskyldighet, som förut uteslutande ålegat i mantal satt jord, adel och presterskap ej vidare skulle vara befriade. Icke heller har vare sig Högsta Domstolen eller Kongl. Maj:ts dragit i betänkande att sanktionera det beslut, Riksdagen förra året fattade rörande tingshusbyggnadsskyldighet, hvarifrån adel och presterskap äfven förut varit befriade.

Jag tror således goda skäl tala för den meningen, att förenämnda ärende icke är af beskaffenhet att behöfva föreläggas kyrkomötes pröfning; och jag anhåller, att hvad jag nu yttrat, måtte få åtfölja den Kongl. propositionen till det Utskott, till hvilket propositionen kommer att öfverlemnas.

Vidare anfördes icke; och blef Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, jemte det af Herr Magnus Jonsson i anledning deraf nu afgifna yttrande, jemväl remitterad till Lag-Utskottet.

Till samma Utskott hänvisades vidare Kongl. Maj:ts propositioner: angående ändring i 9, 51 och 52 §§ Konkurslagen; angående dels säkerhet för utbekommande af utflyttningsbidrag och andra ersättningar i anledning af laga skifte och dels tillägg till 136 § skiftesstadgan; samt angående ändringar i fattigvårdsförordningen.

Till behandling af Stats-Utskottet öfverlemnades följande Kongl. propositioner, nemligen:

angående upplåtande af enkesäten åt H. M. Drottningen och H. K. H. Kronprinsessan;

angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar;

angående upplåtelse af mark m. m. till Örebro stad för möjliggörande af Svartåns reglering och kanalisering;

angående försäljning af en del smärre kronolägenheter;

angående expropriation af jord från en statsverket tillhörig lägenhet till begravningsplats för S:t Mariæ och S:t Petri församlingar i Ystad; samt

angående aflöning och lönetillskott åt lärare och lärarinnor vid folkskolor m. m.

§ 3.

Föredrogos och lades till handlingarne Kongl. Maj:ts skrivelser till Riksdagen:

1:o) i anledning af en vid sistförflutne riksdag beslutad lagförändring; och

2:o) med tillkännagifvande att Kongl. Maj:ts förordnat Statsrådet m. m. Johan Henric Lovén att under innevarande riksdag utöfva den befattning med riksdagsärenden, som enligt 46 § af Riksdagsordningen tillkommer en ledamot af statsrådet;

och skulle underrättelse om denna sistnämnda skrifvelses innehåll meddelas vederbörande Utskott samt de ledamöter, som hafva inseeende öfver Riksdagens kansli.

§ 4.

Föredrogos de i gårdagens sammanträde väckta motioner; och hänvisades:

Herr *E. J. Ekman*s motion, N:o 13, till Stats-Utskottet;

Herr *O. Erickson*s i Bjersby motioner, N:is 14 och 15, till Lag-Utskottet;

Herr *A. Bengtsson*s motioner N:is 16, 17 och 18 till Lag-Utskottet;

Herr *S. Johnson*s motion, N:o 19, till Bevillnings-Utskottet; samt

Herr *A. Hedins* motion, N:o 20, till Stats-Utskottet.

§ 5.

Följande nya motioner anmäldes, nemligen af:

Herr *E. G. Fredholm*, N:o 21, med förslag till ändringar i gällande tulltaxa;

Herr *P. Pehrsson* i Norrsund,

N:o 22, angående registreringsafgift vid införsel af vissa landtmannaprodukter; och

N:o 23, angående tillägg till 59 § Konkurslagen;

Herr *P. Persson* i Stora Isie, N:o 24, angående upphäfvande af kyrkomötets vetorätt;

Herr *J. Pettersson* i Alfveta, N:o 25, om ändring af 26 § i Kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 Juni 1866;

Herr *P. M. Larsson* i Löa, N:o 26, angående ändringar och tillägg i Kongl. förordningen om mått och vikt af den 22 November 1878;

Herr *G. Hæggsröm*, N:o 27, angående förändrade föreskrifter med afseende å utbetalning af ersättning till vittnen i brottmål;

Herr *A. Andersson* i Smedbyn, N:o 28, angående statsbidrag till premier åt lärlingarne vid rikets landtbruksskolor;

Herr *J. Anderson* i Tenhult,

N:o 29, angående utdelande vid riksdags början till dess ledamöter af näst föregående årgång af Svensk Författningssamling; och

N:o 30, med förslag till lag angående vägunderhållningsbesvärets utgörande på landet;

Herr *E. Thermanius*, N:o 31, angående ändring i gällande lagstiftning, beträffande försäljning af vin och maldrycker till afhemtning;

Herr *N. Nilsson* i Vrängebol,

N:o 32, angående förhöjning af anslaget till undersökningar och expenser för allmänna arbeten; och

N:o 33, angående inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Karlstad;

Herr *J. Andersson* i Lysvik,

N:o 34, angående bildande af en fond utaf tillgängliga statsmedel för beredande af lån åt företrädesvis mindre jordbrukare;

N:o 35, angående utarbetande af lagförslag om byggande och underhåll af utfarts- och byvägar; och

N:o 36, angående förhöjdt statsbidrag till aflöning af folkskolelärare och lärarinnor;

Herr *G. Jansson* i Krakerud,

N:o 37, angående upphörande af kyrkoherdes sjelfskrifvenhet såsom ordförande i skolråd; och

N:o 38, angående ändring i 24 och 33 §§ af gällande folkskolestadga;

Herr *W. Farup*, N:o 39 angående tillägg till 12 § Bevillningsförordningen;

Herr *A. Svenson* i Edum, N:o 40, angående beredande af förmansrätt, näst efter kronoutskylder, för kommunalutskylder, som böra af fastighet utgå;

Herr *K. P. Arnoldson*, N:o 41, om ändringar i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm;

Herr *A. Markstedt*, N:o 42, angående ändring i 12 § Bevillningsförordningen;

Herr *A. P. Lind*,

N:o 43, angående tillägg till 3 § 2 kap. Rättegångsbalken; och

N:o 44, om skrifvelse till Kongl. Maj:t, rörande rotehållares befriande från byggande och underhållande af trossbod samt trossens fortskaffande till och från mötesplatserna; samt

Herr *A. V. Ljungman*, N:o 45, angående skrifvelse till Kongl. Maj:t, rörande revision af grundlagarne samt utarbetande af nytt förslag till föreningsakt mellan Sverige och Norge.

Dessa motioner bordlades.

§ 6.

Till bordläggning anmäldes Stats-Utskottets Memorial, N:o 1, med den till innevarande Riksdag af fullmäktige i Riksgäldskontoret afgifna berättelse.

§ 7.

Justerades protokollsutdrag för detta sammanträde.

§ 8.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades

Herr *C. H. Lundström* under 7 dagar från o. med den 2 instundande Febr.

„ *E. J. Ekman* „ 6 „ „ „ 28 innevarande månad.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 2 e. m.

In fidem

H. A. Kolmodin.

Onsdagen den 28 Januari.

Kl. 1 e. m.

§ 1.

Vid föredragning till en början af Herr *E. G. Fredholms* vid gårdagens sammanträde afgifna motion, N:o 21, med förslag till ändringar i gällande tulltaxa, anförde

Herr Dickson: Herr Talman! Jag får bedja att redan vid detta tillfälle, vid remissen af den första under denna riksdag väckta motion angående skyddstullar — jag fruktar nemligen, att andra motioner rörande samma ämne komma efteråt — få yttra några ord.

Jag inser ganska väl att med anledning af Bevillnings-Utskottets sammansättning motionens öde inom Utskottet är på förhand gifvet. Jag inser jemväl, att den egentliga striden kommer att utkämpas så väl inom båda Kamrarne särskildt som vid den gemensamma voteringen dem emellan. Jag skulle således icke vid detta tillfälle besvära Kammaren med något anförande, om jag icke i sammanhang dermed hade ett litet förslag att göra.

För min del finner jag det ganska naturligt, att jordbrukaren, som vid uppgörelsen för förra året finner, att han fått sina landtbruksprodukter sämre betalda än föregående år, skulle önska få tull på dem för att kunna erhålla större inkomst af sin egendom. Det är helt naturligt. Men det är här icke så mycket fråga om jordbruket och rättigheten för jordbrukaren att få mera betaldt för sina produkter, utan denna fråga om tull å lifsmedel är en hela landets, ja, jag går ännu längre och säger, en hela mensklighetens fråga. Den omständigheten att spanmålsmarknaden utvidgats så, att den omfattar hela den civiliserade världen har medfört så många stora och goda fördelar, att man sannerligen borde betänka sig flera gånger, innan man önskar en återgång till det gamla. Med anledning deraf har, hvad som förr stundom inträffade, hungersnöd och dyr tid försvunnit; till följd af en friare tullagstiftning kan man nu förskaffa ett land hvad det behöfver.

Vidare vill jag hemställa huruvida prisen på landtmannaprodukter inom Sverige verkligen äro så låga, att de skulle berättiga till åsättande af tull för deras fördyrande. Jag erinrar mig ganska väl den tid, då vanliga priset på hafre var $4\frac{1}{2}$ à 5 kronor per tunna, då en tunna råg gälde 10 kronor och smöret 10 kronor per lispund. Om vi se på de pris, som gälla i våra dagar, så medgifves visserligen, att dessa äro jämförelsevis ganska låga; men om man jemför alla lefnadskostnader nu och då, så stå spanmålsprisen icke under utan snarare

öfver medelmåttan. Orsaken till det öfverklagade missförhållandet torde vara att söka deri, att prisen på jordegendomar genom konkurrensen mellan spekulanterna kanske blifvit onaturligt stegrade, så att de, som köpt dylika egendomar, icke kunna påräkna den afkastning af dem, som de vid köpets ingående trott sig kunna erhålla.

Jag vill äfven vid detta tillfälle antyda, att jag anser frågan om åsättande af lifsmedelstullar icke egentligen vara en frihandelsfråga, icke en strid mellan protektionister å ena sidan och frihandlare å den andra; jag håller nemligen för troligt, att det finnes ganska många jordbrukare, som skulle önska högre pris på sina produkter utan att därför röja någon benägenhet för högre skyddstullar på manufakturvaror och dylikt, hvilket naturligtvis skulle föröka lefnadskostnaderna och minska förtjensten för dem, lika väl som jag äfven är öfvertygad om, att mängden fabriksidkare kan önska skyddstull på sina fabrikat utan att intressera sig för lifsmedelstullarnes höjande, hvarigenom arbetskostnaderna skulle komma att ökas och förtjensten på deras fabriksrörelse minskas. Det kan också icke annat än förefalla ganska besynnerligt, ja, nästan som en paradox, en motsägelse, att när arbetarefrågan står på dagordningen och vi alla önska dess lösning, att då talet om nödvändigheten att söka åstadkomma en lindring och förbättring i arbetarnes ställning och vilkor ligger på allas våra läppar, att, säger jag, just då framkomma med ett förslag, som uppenbarligen är egnadt att stegra arbetarens lefnadskostnader och försvåra hans ställning; det är en motsägelse, som åtminstone jag för min del icke kan förklara. Men skulle man verkligen söka något slags förklaring, så vore den väl att finna i människans stora benägenhet att låta sin åskådning och sitt handlingsätt bestämmas af hvad hon finner vara för henne själf fördelaktigt.

Nu kan man invända, att den här i frågaställda, ehuru ingalunda ringa tullsatsen just icke spelar någon betydlig rol i förhållande till de fluktuationer, som tidt och ofta ega rum i spanmålspisen och följaktligen i lefnadskostnaderna, enkanneligen arbetarens. Det kan väl vara sant. Men jag ber få erinra, att antydda prisstegringar varit en följd af missväxtår; och sådant lärer det icke stå i lagstiftningens makt att undanrödja. Deremot bör lagstiftningen noga betänka sig, innan den framkallar en konstlad dyr tid, som naturenligt icke existerar.

Jag hoppas att den svenska Riksdagen icke måtte taga ett så ödesdigert steg som att gå tillbaka till spanmålstullen. Skulle emellertid så olyckligt vara, har jag en liten proposition att framlägga till Bevillnings-Utskottets begrundande, den nemligen, att den inkomst, som komme att inflyta genom åsättande af tull å spanmål, mjöl och andra landtprodukter, icke skall ingå till statsverket att användas för bestridande af statsverkets utgifter, utan särskildt reserveras för att uteslutande användas till beredande af förbättring i arbetarnes ställning. Härigenom skulle man vinna ett dubbelt mål, ty å ena sidan skulle landtbrukaren få högre betaldt för sina produkter och å den andra sidan skulle arbetaren, som alltid nödgas betala sina lifsförnödenheter dyrt, få den genom tullens åsättande ökade beskatt-

ningen återgäldad. Huru en sådan förbättring i arbetareklassens ställning skall kunna åstadkommas, vare sig genom inrättande af anstalter för ålderdomsförsörjning eller på annat sätt, kan det vara öfverflödigt att för närvarande ingå på. Skulle ett beslut i den riktning, hvarom jag nu gjort förslag, framdeles fattas af Riksdagen, blir det nog tid att tänka på sättet för medlens användande.

Det är endast detta jag velat framställa till allvarligt begrundande. Och jag slutar med det uttalande, att jag vågar i det allra längsta hoppas att svenska Riksdagen icke skall komma att fatta ett sådant sorgligt och mot alla sunda nationalekonomiska principer stridande beslut som det, att åsätta lifsförnödenheter tull.

Den ifrågavarande motionen blef härefter, jemte Herr Dicksons i anledning af densamma nu afgifna yttrande, hänvisad till Bevillnings-Utskottet.

Af öfriga i gårdagens sammanträde anmälda och bordlagda motioner hänvisades:

Herr *P. Pehrssons* i Norrsund motioner, N:o 22, till Bevillnings-Utskottet, och N:o 23, till Lag-Utskottet;

Herr *P. Perssons* i Stora Isie motion, N:o 24, till Konstitutions-Utskottet;

Herr *J. Petterssons* i Alfvesta motion, N:o 25 till Lag-Utskottet;

Herr *P. M. Larssons* i Löa motion, N:o 26, till Tillfälligt Utskott;

Herr *G. Hæggströms* motion, N:o 27, till Lag-Utskottet;

Herr *A. Anderssons* i Smedbyn motion, N:o 28, till Stats-Utskottet;

Herr *J. Andersons* i Tenhults motioner, N:o 29, till Stats-Utskottet och N:o 30, till Lag-Utskottet;

Herr *E. Thermanius'* motion, N:o 31, till Tillfälligt Utskott;

Herr *N. Nilssons* i Vrångebol motioner, N:o 32, till Stats-Utskottet och N:o 33 till Banko-Utskottet;

Herr *J. Anderssons* i Lysvik motioner, N:o 34, till Stats-Utskottet, N:o 35 till Lag-Utskottet och N:o 36, till Stats-Utskottet;

Herr *G. Janssons* i Krakerud motioner, N:o 37 till Lag-Utskottet och N:o 38 till Tillfälligt Utskott;

Herr *W. Farups* motion, N:o 39, till Bevillnings-Utskottet;

Herr *A. Svensons* i Edum motion, N:o 40, till Lag-Utskottet;

Herr *K. S. Arnoldsons* motion, N:o 41, till Lag-Utskottet;

Herr *A. Markstedts* motion, N:o 42, till Bevillnings-Utskottet;

Herr *A. P. Linds* motioner, N:o 43 till Lag-Utskottet och N:o 44 till Stats-Utskottet; samt

Herr *A. V. Ljungmans* motion, N:o 45, till Konstitutions-Utskottet.

§ 2.

Föredrogs och lades till handlingarne Stats-Utskottets Memorial, N:o 1, med den till innevarande Riksdag af fullmäktige i Riksgäldskontoret afgifna berättelse.

§ 3.

Följande nya motioner anmälles, nemligen af:

Herr *E. Wretling*, N:o 46, angående skrifvelse till Kongl. Maj:st om framläggande af lagförslag rörande skyldighet för församlingarne i riket att i mån af omfång och folkmängd hos sig anställa nödigt antal barnmorskor med bestämd minimilön;

Herr *P. Waldenström*,

N:o 47, om inskränkning af rättigheten att försälja vin och malt-drycker, och

N:o 48, angående successiv indragning till statsverket af all bränvinsförsäljningsafgift;

Herr *O. B. Olsson*, N:o 49, angående ersättning af statsmedel till nämndemän för biträde å urtima ting vid ransakningar i brottmål;

Herr *A. Magnusson* N:o 50, angående ändring i 87 § 2 mom. Regeringsformen;

Herr *W. Gibson*, N:o 51, om tillägg till Kongl. kungörelsen den 30 November 1876 angående försäljning af vin m. m.;

Herr *C. F. Toll*, N:o 52, angående löneroglering för bergsstatens tjänstemän;

Herr *C. F. Winkrans*, N:o 53, angående förhöjning i ordinarie anslaget till högre skolor för qvinlig ungdom;

Herr *C. G. Anderson* i Skeenda, N:o 54, angående ändring i 44 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet;

Herr *A. Bokström*, N:o 55, om underdånig skrifvelse om beredande af utvidgad rätt för enskilde att genom statens postinrättning få meddela sig med statens myndighet;

Herr *J. Bengtsson*, N:o 56, om underdånig skrifvelse angående ändring i Kongl. kungörelsen den 11 September 1877 om fortsättningsskolor;

Herr *And. Nilsson* i Rinkaby, N:o 57, om inrättande af Riksbankens afdelningskontor i hvarje läns residensstad, der sådant kontor icke redan finnes;

Herr *J. Månsson*, N:o 58, om upphörande af den i provinserna Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län nu utgående kyrkotionde;

Herr *J. P. Nilsson* i Kägglå, N:o 59 med förslag till förändrad lydelse af 11 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet;

Herr *J. O. Örwall*, N:o 60, angående tull å spanmål och andra landtbruksalster;

Herr *A. R. Petersson* i Hamra, N:o 61, om tull å inbundna, på svenska språket tryckta böcker;

Herr *W. Carlsson*, N:o 62, om ändring i tullsatserna å »pelsverk, beredda och oberedda;»

Herr *A. P. Lind*, N:o 63, om afskaffande af vissa helgdagar;

Herr *Folke Andersson* i Helgestad, N:o 64, om beviljande af antingen fem års räntefrihet å det till Hjelmarens och Qvismarens sjösänkingsbolag lemnade statslån eller ock anslag åt samma bolag;

Herr *Sam. Johnson* i Hvetlanda m. fl., N:o 65, angående åtgärder i och för upphörande af enskilda bankers rätt att utgifva sedlar å tio kronor;

Herr *A. P. Danielson*,

N:o 66, om statsverkets öfvertagande af rust- och rotehållares skyldighet att anskaffa beklädnadspersedlar åt båtsmän samt om anslag för detta ändamål, och

N:o 67, om inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Kalmar;

Herr *J. E. Wikstén*, N:o 68, angående skrivelse till Kongl. Maj:t om förändrade bestämmelser rörande öfverlåtelse af åborätt till kronohemman och krononybyggen; samt

Herr vice Talmannen *L. O. Larsson*, N:o 69, angående skrivelse till Kongl. Maj:t om åtgärders vidtagande emot rikets skuldsättning till utlandet.

Samtliga dessa motioner bordlades.

§ 4.

Till bordläggning anmäldes Banko-Utskottets Memorial, N:o 1, med öfverlemnande af fullmäktiges i Riksbanken till Utskottet afgifna berättelse.

§ 5.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades Herr *E. G. Boström* under åtta dagar från och med den 31 innevarande Januari.

§ 6.

Justerades protokollsutdrag, hvarefter Kammarrens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 2 e. m.

In fidem

H. A. Kolmodin.